

РЕШЕНИЕ

№ 2458

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **222** по описа за **2022** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. С. П., депозирана чрез адв. Р. Л., срещу Решение № 652/ 12. 10. 2021 г., постановено по НАХД № 8540/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав.

С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-009909/ 20. 05. 2021 г., издадено от Началник Група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касационната жалбоподателка е наложено административно наказание глоба на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП в размер на 1 000 /хиляда/ лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство /МПС/ за срок от 12 /дванадесет/ месеца.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното съдебно решение, поради допуснати съществени процесуални нарушения и при нарушение на материалния закон.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, III касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 07. 05. 2021 г. около 01.00 часа А. П. управлявала личния си автомобил, марка „Мазда“, модел „3“, с рег. [рег.номер на МПС] на територията на [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]в района на кръстовището с [улица]била спряна за проверка от полицейски екип на ОПП при СДВР. При извършена проба с техническо средство „Дрегер 7510 № 0134 отчетен положителен резултат 0,87 промила в издишвания въздух от водача. Бил издаден талон за медицинско изследване № 0808445/ 07. 05. 2021 г. за УМБАЛ „С. А.“, [населено място], но жалбоподателката не се явила за извършване на медицинско химическо изследване. За извършеното нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП е съставен АУАН № 188445/07. 05. 2021 г. Въз основа акта е издадено оспореното Наказателно постановление № 21-4332-009909/ 20. 05. 2021 г., издадено от Началник Група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което е наложено административно наказание глоба на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП в размер на 1 000 /хиляда/ лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство /МПС/ за срок от 12 /дванадесет/ месеца.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП във връзка със Заповед № 8121з-515/14. 05. 2018 г. на Министъра на вътрешните работи. Направил е извод за спазени срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и за липса на допуснати съществени процесуални нарушения.

Установената от СРС фактическа обстановка се базира на събрания и проверен по делото доказателствен материал. Едностранни и безпротиворечиви са изслушаните свидетелски показания, от които ведно с писмените доказателства, се установява соченото за извършено нарушение, поради което изложените от СРС мотиви в тази насока не следва да се преповтарят и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК настоящата касационна инстанция препраща към тях.

Съгласно чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП „наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително - за срок от 12 месеца и глоба 1000 лв“. Съгласно чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП „на водача на пътно превозно средство е забранено да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози“. В конкретния случай се установява безспорно, че А. С. П., в качеството ѝ на водач на МПС, е управлявала последното с

концентрация на алкохол – 0,87 промила, установена след качествена проба с техническо средство „Дрегер 7510 с № 0134, преминало успешно последваща проверка за техническа годност на 15. 02. 2021 г., със срок на валидност 6 месеца, съгласно представения протокол за извършена последваща проверка. А. П. е осъществила състава на нарушението по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, за което и правилно е ангажирана отговорността ѝ по смисъла на чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП. Административнонаказващият орган е наложил кумулативно предвидените административни наказания - „глоба“ във фиксиран размер от 1 000 /хиляда/ лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство /МПС/ за срок от 12 /дванадесет/ месеца, при липсата на предпоставки за освобождаване от отговорност поради маловажност на случая.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 652/ 12. 10. 2021 г., постановено по НАХД № 8540/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.